

[**Hanne Reintoff.**]

den arbejdskraftreserve, som kunne løse problemet. Det er regeringens forføjede politik, der er hindring for fuld beskæftigelse i bygge- og anlægssektoren.

Den økonomiske oversigt fra august måned forudser, at investeringerne i boligbyggeriet kommer til at ligge en halv snes procent under 1970-tallet. Det nævnes endvidere, at påbegyndelserne i hovedstadsområdet i 1971 har ligget lavt bl. a. som følge af en vis ophobning af usolgte huse. Igen ser vi dette store paradoks, at den almindelige befolkning står i kø i årevis for at få en bolig, mens spekulanterne ophober husene, som om det var en stabelvær.

Boligforliget må væk. Der må igangsættes socialt boligbyggeri for offentlige midler, der gør boligen til en menneskeret i stedet for et spekulationsobjekt, og jeg vil anbefale det konservative folkeparti, når det fortsætter sin strålende valgpropaganda om de mange lejligheder, der står ledige, at det samtidig oplyser om, at der ikke er nogen, der har råd til at bo i dem.

Det tredje punkt i vores program er en afskaffelse af momsen på fødevarerne, hvorved befolkningens forbrugsmuligheder udvides. Dermed skabes større efterspørgsel og øget beskæftigelse. Allerede i foråret 1970 stillede jeg et dagsordensforslag om en ny politik, der kunne bringe landets import på et niveau, der svarer til de realistiske muligheder for valutaandtjening. De varer, der kan fremstilles i Danmark til en rimelig pris, må det forbydes at importere. Selvfølgelig må en sådan importkontrol naturligt forbindes med en skærpet priskontrol, da indenlandske kapitalister ellers vil misbruge den mindskede konkurrence, og selvfølgelig også med en investeringskontrol til sikring af en effektiv udnyttelse af produktionsapparatet. Importkontrol anvendes i stigende omfang af de store lande, og vi bliver nødt til at bruge det samme handelspolitiske våben over for de lande, der diskriminerer os. Vi kan ikke fortsætte i det uendelige med at nedsætte forbruget, men må naturligvis føre en aktiv handelspolitik for at sikre fuld beskæftigelse og ligevægt på betalingsbalancen under et stabilt prisniveau.

Det femte og sidste forslag til sikring af beskæftigelsen omfatter en generel nedsættelse af pensionsalderen, udvidede mulighe-

der for førtidspensionering af erhvervsmæssige, helbredsmæssige og andre individuelt betingede årsager.

I andet kvartal i år, det egentlige sommerkvartal, fandtes over 30.000 arbejdsløse, og samtidig kan vi på socialkontorerne finde mindst lige så mange ældre, udslidte mennesker, der af vidt forskellige grunde ikke kan få den hjælp, de har behov for. Socialforskningsinstituttet konkluderer da også i en undersøgelse af de sociale ydelser fra i år, at den sortering af de sociale ydelser, der finder sted gennem reglerne om personkredsafgrænsning, tildelings- og udmålingsregler, ikke resulterer i en fordeling af ressourcerne efter behov hos klientelet, og det er vel nok en falliterklæring både for vores socialpolitik og for vores beskæftigelsespolitik. Denne undersøgelse bekræfter nødvendigheden af udvidet adgang til individuel førtidspensionering. For yderligere at forbedre den produktive arbejdsindsats kunne regeringen som nævnt foretage en generel nedsættelse af pensionsalderen og samtidig sørge for, at pensionernes dækningsprocent forhøjes betydeligt.

Efter denne gennemgang af mit partis forslag til en øjeblikkelig sikring af beskæftigelsen vil jeg derfor, idet jeg henviser til, at LO også er inde på sagen, fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til omgående at udarbejde en beskæftigelsesplan til løsning af beskæftigelsesproblemet og til sikring af varig beskæftigelse, fortsætter tinget behandlingen af de foreliggende lovforslag.“

Anden næstformand (Hanne Budtz): Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Erhard Jakobsen: Jeg beklager at blive nødt til at afbryde valgkampdiskussionen, for det, jeg siger, har næppe noget med den kommende valgkamp at gøre — jo, der var måske lige en bemærkning. Jeg synes, det er rimeligt, når man forlanger, at folk skal tage stilling til fællesmarkedet. For mit vedkommende er det måske overflødig; jeg har gjort det for 10 år siden, men o.k., jeg agter at gå ud og sige til alle vælgerne, at jeg er måske den eneste politiker, der ikke har